

På kirkegården

Når følget er forsamlet ved graven, indleder celebranten jordfæstelsen med en invitation til bøn, med en bøn eller med andre passende ord.

C: Vi er samlede her for at overgive vor bror/søster **N.** til den jord, hvoraf han/hun er kommet. Som Jesus Kristus blev oprejst fra de døde, er også vi kaldede til at følge ham gennem døden ind i herligheden, hvor Gud vil være alt i alle.

Velsignelse af graven

C: Lad os bede.
Herre Jesus Kristus,
tre dage hvilede du selv i graven
for påskemorgen at opstå fra de døde.
Derfor velsigner + vi denne grav i dit navn,
for at den også for os skal blive et håbets tegn.
Vi lægger nu din tjener/inde **N.**'s legeme
i denne grav og beder dig,
at han/hun, som er gået troens vej til ende,
må skue dit ansigt i evighed.
Amen.

Graven kan bestænkes med vievand.

Kisten sænkes

Celebranten siger ét af følgende skriftord:

- A.** ”Jeg er opstandelsen og livet;
den, som tror på mig,
skal leve, om han end dør.
Og enhver, som lever og tror på mig,
skal aldrig i evighed dø.” (Joh 11,25)
- B.** ”Således siger Herren, som har skabt dig:
Frygt ikke, for jeg frelser dig;
jeg kalder dig ved navn, for du er min.” (Es 43,1)

C: Hvad, der bliver sået i forkrænkelighed,
bliver oprejst i herlighed.
Tak være Gud,
der ved vor korsfæstede og opstandne Herre,
Jesus Kristus, har skænket os sejr,
selv over døden. (Efter 1 Kor 15)

Herefter siger celebranten:

C: Vi overgiver legemet til jorden.
Kristus, der opstod fra de døde,
vil også opvække vor bror/søster **N.** til nyt liv.

Herefter sænkes kisten ned i graven.

Hvis bestænkning med vievand og incensering ikke har fundet sted i kirken, kan det gøres nu. Ved bestækningen kan der siges:

A. C: Med vand og Helligånd blev du døbt.
Måtte Herren fuldende i dig,
hvad han begyndte i dåben.

B. C: Dit legeme var Guds tempel.
Herren skænke dig evig glæde.

Jordpåkastelse

Celebranten kaster herefter 3 gange jord på kisten, idet han siger:

C: Af jord er du kommet.
Til jord skal du blive.
Af jord skal du igen opstå.

Han gør korstegn over kisten, idet han siger:

C: Jeg betegner dig med korsets hellige tegn,
i hvilket vor Herre og Frelser forløste dig.
Fred være med dig.
Herre, giv ham/hende den evige hvile.

A: Og lad det evige lys lyse for ham/hende.

C: Han/hun hvile i fred.

A: Amen.

Sang

Herefter kan der følge en opstandelses- eller trosbekendelsessalme, eller Magnificat, Benedictus, eller Nunc dimittis. Man kan også sammen sige trosbekendelsen.

Førbønner

Her kan bedes følgende forbønner, som afsluttes med Fader vor. [Se særskilt ark.](#)

Afsluttende bøn

A. C: Kærlige Gud,
din Søn har fornedret sig i lidelsen
og derved oprejst den faldne verden;
Han har overvundet døden
og åbnet os indgangen til livet.
Skænk os sammen med vor bror/søster **N.**
og alle de afdøde
glæden ved at elske og prise dig uden ophør.
Det beder vi dig om
ved samme Kristus, vor Herre.

A: Amen.

B. C: Himmelske Fader,
vi takker dig for,
at du ved din Søns opstandelse
har ladet dit lys
oplyse verdens og dødens mørke.
Giv os kraft til at følge dit lys i vort liv,
indtil vi alle når hjem til dig.

A: Amen.

C. C: Herre, vor Gud,
du er nær hos alle, der påkalder dig.
Også vi råber til dig i vor nød og smerte.
Lad os ikke synke ned i modløshed og fortvivlelse,
men trøst os ved dit nærvær.
Giv os kraft ved din kærlighed,
som er stærkere end døden.
Før os sammen med vore afdøde
frem til det nye og evige liv.
Ved Kristus, vor Herre.

A: Amen.

Velsignelse af følget

A. C: Håbets Gud
fylde jer med al glæde og fred i troen,
så I må blive rige i håbet ved Helligåndens kraft.
(Rom 15,13)

B. C: Måtte vor Herre Jesu Kristi Gud,
Herlighedens Fader,
oplyse jeres hjertes øjne,
så I forstår, hvilket håb
han kaldte jer til,
og hvor overvældende stor hans magt er
i dem, som tror. (Ef 1,17-19)

Hvis celebranten er præst eller diakon, siger han:

C: Livets Gud velsigne jer,
+ Fader, Søn og Helligånd.

A: Amen.

Afsluttende bøn

Hvis der ikke er bedt for bønner ved graven kan celebranten fortsætte:

C: Lad os i kærlighed mindes vor afdøde bror/søster
og bede for ham/hende
og for alle, der hviler på denne kirkegård.
Lad os også bede om, at den af os,
som først skal dø, må drage herfra i Guds nåde.

A: Fader vor ...

Hil dig, Maria...

Følgets bestækning af kisten

Til sidst kan celebranten indbyde følget til enkeltvis at bestænke kisten med vievand. Evt. med følgende ord:

C: I dåben er vi døde med Kristus
for at opstå med ham til et helt nyt liv.
Som et tegn på vort håb om opstandelsen,
er hver enkelt nu velkommen
til at bestænke kisten med dåbsvandet.